

[Helge Mortensen]

ke se dagbladenes reaktion på dette område. Det var også det, trafik- og kommunikationsministeren ventede jeg ville sige til det.

Med hensyn til de erfaringer, der kommer fra TV 2, tror jeg ikke, man kan bruge dem i forhold til lokalmedierne. Det er nogle andre erfaringer, og derfor synes jeg, det ville være på sin plads, at man hæftede radio og tv sammen.

Jeg tror imidlertid, jeg kender lidt af baggrunden, og det er ikke nødvendigvis trafik- og kommunikationsministerens egen. Men det, der rører sig i dette forslag, har meget at gøre med det, som fru Ingerlise Koefoed sagde om arbejderbevægelsen. Det er, som om man har en opfattelse af, at hvis man nu mobiliserer hele den borgerlige presse og dens ressourcer, kan man knægte arbejderbevægelsen. Hvis man nu lader være med at finansiere fjernsynet og kun tager radioen, rammer vi den side af aktiviteterne, som har berøring med arbejderbevægelsen.

Jeg vil sige, at den opfattelse er totalt overdrevet, og jeg vil henstille til regeringen og til de enkelte partier, at man tager lidt mere afslappet på det spørgsmål og går ind i den egentlige sammenhæng mellem reklamer, de trykte medier og TV 2 og opererer i sine forhandlinger uafhængigt af den opfattelse, man har af arbejderbevægelsens monopolstilling på det elektroniske medieområde. Den er nemlig ikke rigtig. Og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg helt kan tilslutte mig det, fru Ingerlise Koefoed sagde om dette spørgsmål. Jeg tror faktisk, det er meget centralt i forhold til, både hvad der står i lovforslaget, og hvad der ikke står i lovforslaget.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes også, man kan se for sig, at nu kommer der en eller anden form for lovgivning på området, og jeg synes, det er vigtigt, at man kan se det. Jeg synes stadig væk, det er vanskeligt at se i dag, hvordan denne lovgivning endeligt kommer til at se ud, og jeg tror i hvert fald, at fru Marianne Jøved bliver nødt til at opgive en smule af sine ideer, for at dette skal kunne komme igennem.

Jeg vil sige, at for os er det stadig vigtigt, at dagbladene ikke kan få selvstændig sendetilladelse. Det er også vigtigt for os at få noget mere og noget klart at vide om, hvordan man vil adskille reklamevirksomhed og programvirksomhed, og det er også vigtigt, at man får lokal-tv med med det samme.

Jeg kan ikke begribe, når det nu varer lidt, før loven træder i kraft, at man så ikke skulle have samlet erfaringer nok til at lade Lokalfonden omfatte såvel tv som radio. Jeg synes, selv om jeg er modstander af reklamer, at det er uretfærdigt over for lokal-tv, at det fortsat skal leve uden reklamefinansiering, mens lokalradio skal kunne få det. Jeg mener altså, at man bør se på at få ændret disse ting, og gør man det, synes jeg, man kommer frem til en lovgivning med noget, som vi godt nok synes det er sørgeligt er med, men som trods alt er bedre end både de forslag, vi hidtil har set, og de forslag, vi ser her i dag.

Så vil jeg sige om spørgsmålet om, hvorfor det har været så længe, før man blev færdige med disse forhandlinger, at jeg ved ikke, hvem der har skylden, jeg ved bare, at den forhenværende kultur- og kommunikationsminister, den nuværende trafik- og kommunikationsminister, indbød til forhandlinger om lovforslagene, sådan som de forelå i januar. Der var to møder i januar, og så var der ikke flere møder før sidst i marts eller i begyndelsen af april. Det er min indstilling, at man kunne have været færdig før valget, hvis man ikke havde været så længe om at genindkalde til forhandlinger.

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Nu skal vi nok lade mediehistorien afgøre, hvor mange møder der har været holdt, men der er jo sket adskilligt mere. Vi har – som fru Marianne Jøved var inde på – i vinter- og forårs månederne på mange planer og i mange forbindelser forhandlet for at nå frem til et resultat, som imidlertid ikke kunne nås, fordi brikkerne rykkede sig hele tiden. Det kan blive interessant for andre at rede det ud engang.

Jeg håber, at vi under det kommende arbejde dels kan gøre hr. Helge Mortensens skepsis rimeligt til skamme, dels kan gøre fru Ingerlise Koefoed en lille smule glad ved, at resultatet – og hun var inde på, at i hvert fald noget af det kunne hun støtte – nu må kunne nås.

Jeg skal lade alt det med motiverne, som hr. Helge Mortensen var inde på, ligge. Det er aldrig særlig hensigtsmæssigt, når en taler stiller fjendebilleder op, som han polemiserer imod, at gå ind bag ved eller foran disse fjendebilleder. Det afgørende er, at vi, netop sådan som vi gerne vil, på tv-området kan få en helhedsløs-